

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419201548
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1419201548.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovéj a Mgr. Jany Janics Bajánkovéj v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F. N. Y., J. XX.XX.XXXX, G. S. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpený advokátkou JUDr. Martou Michalkovou, so sídlom Konventná 11, 811 03 Bratislava, zapísaná v zozname SAK pod číslom: XXXX, o zaplatenie 1.426,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, sp.zn. 9Csp/31/2019-598 zo dňa 25.03.2024, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).
2. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava IV dňa 05.06.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.426,77 Eur s úrokom 28 % ročne zo sumy 1.426,77 Eur od 07.02.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 01.06.2004 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX (ktorú žalobca nepredložil), ktorá bola dňa 14.09.2007 nahradená novou zmluvou o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 4). Na základe tejto zmluvy žalobca zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet IBAN č. N. XXXX XXXX XXXX XXXX s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania. Dňa 11.05.2010 uzatvorili účastníci zmluvy dodatok k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 6), ktorým žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania 996,00 Eur s variabilnou úrokovou sadzbou 15,50 % p.a. a sankčný úrok 19 % p.a.. V zmysle bodu 2.5. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) mal žalovaný povinnosť mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, platobných príkazov, inkás, poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. (poznámka odvolacieho súdu: VOP s účinnosťou od 01.12.2009 priložené k žalobe č.l. 8 v bode 2.5. obsahujú úplne iné skutočnosti ... obchodné priestory ...); a VOP Prima banka Slovensko, a.s. (č.l. 32) v bode 2.5. obsahujú listiny predkladané banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom ho informoval. Žalovaná suma 1.426,77 Eur tak predstavuje (záporný) rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného, ktorý vznikol na základe omeškania s úhradou peňažnej sumy poskytnutej v rámci služby povolené prečerpanie.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril s tým, že zmluva o spotrebnom úvere č. 651 265 zo dňa 12.03.2015 neobsahuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebnom úvere a vzhľadom na uvedené mal za to, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. je bezúročná a bez poplatkov. Tvrdil, že žalobca úmyselne uviedol žalovaného do omylu na základe absencie náležitostí zmluvy a z uvedeného dôvodu považoval zmluvu za neplatnú. Podľa žalovaného, konanie žalobcu sa priečilo aj dobrým mravom, keď poskytnutý úver, ako uviedol žalobca, bol vo výške 5.649,83 Eur, splátky úveru boli vo výške 5.979,49 Eur, pričom rozdiel predstavuje sumu 329,66 Eur v prospech žalovaného. Žalovaný mal za to, že časť istiny 1.426,77 Eur sa skladá len z neoprávnených úrokov a poplatkov, pričom zmluvný úrok je až vo výške 28%. Navrhol žalobu zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a), c), d), e), g), h), i) zákona č. 258/2001 Z. z., § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 2 písm. f), § 18 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom dňa 11.05.2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že v odsekoch 30. až 35. napadnutého rozhodnutia definoval teóriu kontokorentného úveru, povoleného a nepovoleného prečerpania, a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca svoje tvrdenie, že poskytol žalovanému finančné prostriedky na základe Dodatku zo dňa 11.05.2010 ktoré žalobcovi nevrátil, vznik pohľadávky vo výške 1.426,77 Eur, relevantným spôsobom nepreukázal. V odseku 40. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal, že z obsahu žaloby (z tvrdení žalobcu), vrátane chybných, nejasných a zmätočných tabuliek č. 1 a 2 a ani vykonaným dokazovaním nebolo možné zistiť, čo tvorí základ a podstatu prečerpania (poplatky a položky), pričom predložené výpisy z účtu žalovaného, bez bližšej špecifikácie uplatneného nároku, považoval za nedostatočné. Sám žalobca vo vyjadrení zo dňa 30.04.2021 uviedol, že v 1. tabuľke sú uvedené všetky transakcie za dobu vedenia účtu (u právneho predchodcu žalobcu), pričom suma 1.140,92 Eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými operáciami 157.044,68 Eur a kreditnými operáciami 155.903,76 Eur uskutočnenými v čase vedenia účtu (od uzavretia zmluvy o účte dňa 01.06.2004 do 30.06.2018), t.j. 157.044,68 - 155.903,76 = 1.140,92 Eur. Vykonaným dokazovaním však nebolo možné ustáliť, kedy, akú sumu, aký úverový rámec žalobca reálne poskytol, akú sumu žalovaný vrátil, keďže z výpisov z účtu sa táto skutková okolnosť zistiť nedá. Z vykonaného dokazovania musí byť zrejmé, aké konkrétne platby okrem istiny boli žalobcom účtované a žalovaným zaplatené. Žalobca nepreukázal akou kreditnou operáciou a kedy sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, nepreukázal že žalovaného informoval, že dlh nevyrovnal. Súd prvej inštancie demonštroval skutočnosť, že sa jedná o kontokorentný úver, no aj pri takejto forme úveru musí byť preukázané, že úver bol čerpaný, že uplatnená pohľadávka je dlžnou sumou z kontokorentného úveru, a tiež musí byť zrejmé, čo predstavuje čiastky, ktoré sa započítali na istinu, kedy a v akej výške. Z predložených listín nie je zřejmý výpočet istiny, úrokov ani poplatkov, čím nie je možné zistiť/preveriť správnosť žalovanej sumy, rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami z ktorého vzišla žalovaná pohľadávka. Len konštatovanie, že žalovaná suma 1.426,77 Eur predstavuje rozdiel medzi debetnými a kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného (1.448,94 Eur - 22,17 Eur - výpisy z účtu žalovaného za obdobie 07/2018 do 02/2019) je nepostačujúce. Súd prvej inštancie konštatoval, že nie je povinný ex offo nahrádzať procesnú aktivitu žalobcu. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že spoločnosť Sberbank, a.s. poskytovala pre svojich zamestnancov produkt - kontokorentný úver s výškou úverového rámca 996 Eur, pričom z Dodatku zo dňa 11.05.2010 mala vyplývať dohoda o výške prečerpania 996 Eur, čo ale preukázané nie je, jediné čo z Dodatku vyplýva je, že žalovaný mal právo na čerpanie kontokorentného úveru. Výška možného úveru v Dodatku uvedená nie je a Dodatok len odkazuje na Interný predpis, čo podľa názoru súdu prvej inštancie nie je postačujúce. Súd prvej inštancie tiež uviedol názor, že spomenutý úver č. XXX XXX zo dňa 12.03.2015 s predmetom tohto konania nesúvisí. V čase uzatvorenia Dodatku k Zmluve dňa 11.05.2010, zákon o spotrebiteľských úveroch vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania obsahovala náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. A keďže v Dodatku k Zmluve zo dňa 11.05.2010 absentovali základné náležitosti zmluvy (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celková výška, mena spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce čerpanie úveru, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, právo na

odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie), súd prvej inštancie posúdil Zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Súd konštatoval, že nárok žalobcu na úrok z prekročenia vo výške 28%, ktorý vyplýva z čl. 3.13. VOP v spojení s Výveskou a zákonom, tak ako vymedzil žalobca, ide podľa názoru súdu o rozsiahly a zložitý dokument v ktorom je množstvo dojednaní, práv a povinností spotrebiteľa aj banky, ktoré sa viažu k rôznym bankovým produktom a rôznym typom zmlúv uzatváraných medzi bankou a klientmi, a nejde o úpravu len k samotnej zmluve o povolenom prečerpaní. VOP sú pre bežného spotrebiteľa príliš rozsiahle, nedostatočne prehľadné a neprimerane zložené. Dodávateľ sa má správať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Súd tak uzavrel, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko prenos dôkazného bremena oboznámenia sa so VOP spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, čo odôvodnil v odseku 42. napadnutého rozhodnutia.

5. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a navrhol odvolaciemu súdu aby napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu a žalobcovi prizná náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100% - vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

6. Žalobca namieta, že súd prvej inštancie nevydal rozsudok pre uznanie nároku v časti, hoci pre takéto rozhodnutie boli splnené zákonné podmienky, keďže súd prvej inštancie v odseku 9. odôvodnenia rozsudku uviedol, že žalovaný uznal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 165,97 Eur s úrokom 5% ročne od 16.08.2019 do zaplatenia, no súd žalobu zamietol v celom rozsahu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/121/2018-144 zo dňa 04.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16Co/181/2019 zo dňa 25.08.2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoCsp/44/2021 zo dňa 30.09.2021, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 30Obo/38/2009 zo dňa 25.03.2010.

7. Žalobca namieta tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalobný nárok nebol dostatočne špecifikovaný. Podľa názoru žalobcu, uplatnený nárok je dostatočne špecifikovaný keď v prehľadnej tabuľke uviedol podrobný rozpis všetkých transakcií na účte žalovaného od jeho otvorenia až ku dňu podania žaloby (jednotlivé zložky dlhu podľa toho ktorého transakčného typu, počet uvedených transakcií za celé obdobie vedenia účtu a uvedenie sumy ktorá pripadá na ten ktorý druh transakcie) a tento prehľad bol pre úplnosť doplnený výpismi z účtu klienta, v ktorých je možné v prípade pochybností overiť všetky transakcie jednotlivo. Predložená kompletná história vedenia účtu predstavuje konkrétnu špecifikáciu zloženia žalovanej sumy, ktorú tvorí rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Špecifikáciu žalovanej sumy žalobca doplnil písomným podaním zo dňa 30.04.2021, v ktorom objasnil jednotlivé transakcie za obdobie vedenia účtu u právneho predchodcu žalobcu a následne u žalobcu. Žalobca tiež uviedol, že žalovaný nikdy počas trvania zmluvného vzťahu, kedy mal otvorený účet, nevyjadril žiadne námietky resp. neuplatnil reklamácie voči transakciám na jeho osobnom účte, ktoré vyplývali z výpisov z účtu, ktoré boli žalovanému doručované. K špecifikácii pohľadávky žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoCsp/18/2020 zo dňa 10.06.2020, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/245/2019 zo dňa 28.09.2020.

8. V rámci podaného odvolania žalobca dodatočne predložil pôvodnú zmluvu o bežnom účte zo dňa 01.06.2004, ktorou bol zriadený a vedený bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Tiež uviedol, že žalovanému, ako zamestnancovi právneho predchodcu žalobcu, bolo poskytnuté povolené prečerpanie k účtu resp. kontokorentný úver na osobnom účte v zmysle Dodatku k zmluve zo dňa 11.05.2010. V čl. I. ods. 2 tohto Dodatku bolo uvedené, že na základe interného predpisu „Zvýhodnené podmienky na produkty pre zamestnancov VOLKSBANK Slovensko, a.s.“ má majiteľ účtu nárok na čerpanie kontokorentného úveru na osobnom účte zamestnanca veriteľa, pričom v ods. 3 bolo dojednané, že výška úveru je stanovená veriteľom v zmysle platných interných smerníc veriteľa. Žalobca v konaní predložil internú smernicu týkajúcu sa poskytovania produktov pre zamestnancov právneho predchodcu so zvýhodnenými podmienkami vrátane jej Prílohy č.1a, z ktorej jednoznačne vyplýva, že výška

kontokorentného úveru pre „ostatných zamestnancov“ bola 996 Eur. Žalobca tak nepochybné preukázal poskytnutie úverového rámca povoleného prečerpania k osobnému účtu žalovaného vo výške 996 Eur, ktorý žalovaný prekračoval, čím sa dostal do nepovoleného debetu, pričom žalobcovi nevrátil čerpané prostriedky vrátane prekročenej sumy limitu. Zo žiadneho právneho predpisu účinného v čase uzavretia Dodatku nevyplývala povinnosť uvádzať výšku tohto úveru priamo do zmluvy. Pokiaľ aj súd tvrdí opak, jeho tvrdenie je nesprávne a nemá oporu v zákone. Súd prvej inštancie tvrdí, že v čase uzavretia Dodatku zo dňa 11.05.2010, ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovali, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania obsahovala náležitosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a keďže ich Dodatok neobsahoval, súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že ku dňu uzavretia Dodatku zo dňa 11.05.2010 bol platný a účinný zákon č. 258/2001 Z. z. zo 14. júna 2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý neupravoval resp. nepožadoval žiadnu z náležitostí uvádzaných súdom prvej inštancie, ktorá sa má podľa názoru súdu nachádzať v § 10 ods. 1 zákona, ako napr. celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu úveru, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a pod.. Zákon č. 258/2001 Z. z. bol platný a účinný až do 10.06.2010 a bol zrušený zákonom č. 129/2010 Z.z., ktorý však v čl. I ustanoveniach § 1 až § 16, § 17 ods. 1 a 2 a § 18 až § 27, čl. III bodov 2 a 4, čl. VI a čl. VIII, nadobudol účinnosť až 11. júna 2010, čo aplikáciu zákona č. 129/2010 Z.z. v čase uzavretia Dodatku vylučovalo. Vzhľadom na uvedené, úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalobca namieta názor súdu prvej inštancie vo vzťahu k VOP a Výveske úrokových sadziieb, že ide o neprehľadný a zložitý dokument čo má za následok neprijateľnú zmluvnú podmienku a tak žalobca nemá nárok na úrok 28 %. Žalobca má za to, že VOP sú súčasťou zmluvy a sú pre žalovaného záväzné, a na uvedenom nič nemení ani tvrdenie súdu, že sa jedná o rozsiahly a zložitý dokument. VOP sú prehľadné a dostatočne zrozumiteľné. Žalovaný vyjadril súhlas s obchodnými podmienkami podpisom zmluvy. Podpis žalovaného na konci zmluvy je postačujúci na vyjadrenie prejavu vôle žalovaného o tom, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami a že sa ich zaväzuje dodržiavať. VOP sú súčasťou zmluvy aj vzhľadom na rozhodnutie SD EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Tento záver vyplýva aj z ust. § 273 Obchodného zákonníka v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu. Ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka výslovne upravuje možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach. V tejto súvislosti žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že vyhlásenie spotrebiteľa o tom, že sa oboznámil s VOP predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto vyhlásenie uvedené v zmluve, nepredstavuje zmluvnú podmienku, ale ide len o vyhlásenie klienta o určitých skutočnostiach. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoCsp/3/2020 zo dňa 26.02.2020.

10. Žalobca uviedol vo vzťahu k ustanoveniu § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase zatvorenia účtu žalovanému, že ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. postačuje, aby veriteľ v prípade prekročenia informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe, pričom táto sadzba pre prípad prekročenia nemusí byť priamo uvedená v zmluve. Žalobca si túto informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, splnil a žalovaného ako spotrebiteľa informoval o jeho prekročení a úrokovej sadzbe úročenia nasledovne:

- VOP ako i výšky úrokových sadziieb žaloba zverejnil v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické;
- všetky relevantné dokumenty sú dostupné aj na každej pobočke banky (zákonná povinnosť banky v zmysle § 37 ods. 1 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách;
- žalovaný bol o svojom prekročení na účte informovaný výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia.

V tejto súvislosti žalobca odkázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/197/2018 zo dňa 31.07.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018, Krajského súdu Košice sp.zn. 5Co/363/2018 zo dňa 25.04.2019, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16Co/103/2018

zo dňa 29.09.2020, Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/17/2020-291 zo dňa 18.11.2020, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16Co/13/2021 zo dňa 22.02.2022.

11. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril s tým, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal oprávnenosť svojho nároku. Žalobný návrh ako vyjadrenia žalobcu sú nepresné, zmätočné a tak je nárok neoprávnený, neplatný a premlčaný v celom rozsahu. V súvislosti s uznaním časti nároku vo výške 165,97 Eur, ako tvrdí žalobca, žalovaný už na pojednávaní dňa 26.11.2020 poukázal, že v žalobe sú nejasnosti pre ktoré nie je možné určiť presne požadovanú sumu a len odhadom dlžná čiastka predstavovala prečerpanie do výšky 165,97 Eur. Preto za účelom zistenia presnej dlžnej sumy žalovaný navrhol, aby súd vykonal výsluch žalobcu. Podľa názoru žalovaného, predmetné vyjadrenie nemožno považovať za uznanie dlhu v danej výške, ale len ako prostriedok procesnej obrany. Vzhľadom na to, že žalobca na pojednávaní dňa 13.03.2023 nevedel vysvetliť nezrovnalosti uvedené v žalobe, žalovaný navrhol zamietnuť žalobu ako nedôvodnú. Žalovaný poukázal aj na pasivitu žalobcu v priebehu súdneho konania, ktorý sa zúčastnil len jedného pojednávania z piatich, aj to pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty a nezrovnalosti uvedené v návrhu nevysvetlil ani nedoložil listinné dôkazy ktoré by nezrovnalosti odstránili. V závere žalovaný navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie žalobcu ako nedôvodné a potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

12. Žalobca v replike uviedol len tie skutočnosti ako v podanom odvolaní a zotrval na svojej argumentácii.

13. Žalovaný v duplike zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v zásadných otázkach posúdenia vecne správny a odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie a argumentácie žalobcu uvedenej v odvolaní, bolo posúdiť peňažnú pohľadávku vo výške 1.426,77 Eur s úrokom 28 % ročne od 07.02.2019 do zaplatenia, titulom nepovoleného prečerpania (debetného zostatku) na bežnom účte, ktorú si žalobca uplatňuje proti žalovanému zo zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.09.2007, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet F. Č.. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania. Dňa 11.05.2010 uzatvorili účastníci zmluvy Dodatok k zmluve o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Dodatok“), ktorým žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania 996 Eur s variabilnou úrokovou sadzbou 15,50 % p.a. so sankčným úrokom 19 % p.a..

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu. Na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie úplne postačovalo na zistenie pre rozhodnutie relevantných skutočností ako aj pre samotné rozhodnutie vo veci. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

17. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, riadne ozrejmil, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný

význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, ods. 3 CSP), odvolací súd využíva možnosť danú ustanovením § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu v podanom odvolaní.

18. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu privodili priaznivé rozhodnutie. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/60/2016). S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietskami a argumentmi žalobcu, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

19. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 6. tohto rozhodnutia, že súd prvej inštancie nevydal rozsudok pre uznanie nároku v časti, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

19.1. Podmienkami pre vydanie rozsudku pre uznanie sú skutočnosti, že žalovaný nárok, ktorý je proti nemu uplatňovaný, výslovným prejavom uznal. Pre platnosť uznania dlhu je potrebná jeho písomná forma (§ 40 Občiansky zákonník), čo v danom prípade nebolo splnené. Obligatórnou náležitosťou uznania dlhu je jeho vymedzenie čo do dôvodu a výšky.

19.2. Z obsahu spisu nie možné vyvodiť záver o tom, že by žalovaný, uplatnený nárok žalobcom, uznal písomne čo do dôvodu a výšky. Vyjadrenie právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaní dňa 09.07.2020 (č.l. 320-322), tak ako je uvedené v odseku 9. napadnutého rozhodnutia, treba chápať v kontexte celého vyjadrenia k uplatnenému nároku s tým, že právna zástupkyňa žalovaného prioritne jednoznačne uviedla nesúhlas k uplatnenému nároku a ako obranu uviedla, že žalovaný uznáva nárok vo výške 165,97 Eur s úrokom 5% ročne od 16.08.2019 do zaplatenia. Preto neformálne uznanie dlhu (ústne uznanie alebo uznanie konkludentným úkonom, napríklad zaplatením splátky) nespôsobuje účinky uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

19.3. Aj keď inštitút rozsudku pre uznanie nároku nie je vylúčený v spotrebiteľských sporoch, odvolací súd poukazuje na procesnú skutočnosť, že takouto formou rozhodne súd na návrh žalobcu (§ 282 CSP), avšak v zmysle obsahu spisu, takýto procesný návrh zo strany žalobcu nevyplýva. Inak povedané, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť (čo však z obsahu spisu ako je vyššie uvedené nevyplýva), súd je povinný rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, ak žalobca navrhol tento osobitný procesný postup. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť (ako vyplýva z právneho názoru súdu prvej inštancie), že súd prvej inštancie zastal názor, že spotrebiteľská zmluva a zmluvné dokumenty súvisiace so zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku ktorá je neprijateľná, čo dáva ďalší legitímny dôvod k tomu, prečo súd prvej inštancie nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

20. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 7. tohto rozhodnutia, keď súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobný nárok nebol dostatočne špecifikovaný, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

20.1. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a bremeno tieto skutočnosti preukázať. Sporové strany primárne zaťažuje povinnosť označiť skutkové tvrdenia, na základe ktorých môže súd rozhodnúť. Strana sporu, ktorá má povinnosť tvrdenia nesie zodpovednosť za to, že sa súd skutočne potrebnú skutočnosť dozvie. Skutkové tvrdenia sú považované za prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP), ktoré sú sporové strany v zmysle § 153 ods. 1 CSP povinné uplatniť včas. Dôkazná povinnosť je povinnosťou strany sporu označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil.

20.2. Náležitosti podania však treba odlišovať od toho, čo musí podanie (žaloba) obsahovať na to, aby žalobca bol vo veci úspešný. Výber prostriedkov procesného útoku, v tomto prípade výber tých skutkových tvrdení, ktoré mal žalobca záujem uviesť, je totiž v dispozičnej sfére žalobcu. Žalobca je tzv. dominus litis, ktorý rozhoduje o tom, akú žalobu podá, voči komu ju podá, čo bude obsahom žaloby, čo bude predmetom žaloby. Je to žalobca, ktorý určuje okruh skutkových tvrdení, ktoré považuje za natoľko dôležité, aby mu z nich vyplynul nárok, ktorého sa žalobou domáha. Žalobca rozhoduje aj o tom, aké dôkazy bude na preukázanie svojich skutkových tvrdení súdu predkladať. Súd nemôže priznať nárok, pokiaľ si žalobca nesplní povinnosť uvádzať také skutkové tvrdenia, z ktorých ním uplatnený nárok vyplýva. Žaloba, ktorá obsahuje podstatné náležitosti žaloby ešte nemusí byť pre nedostatok relevantných skutkových tvrdení úspešná. Pokiaľ žalobca uvedie skutkové tvrdenia tak, že je síce možné identifikovať čoho sa domáha, ale tvrdenia sú takej povahy, že z nich uplatnený nárok nevyplýva, procesnou sankciou za takýto postup je zamietnutie žaloby.

20.3. V predmetnej žalobe uviedol žalobca iba celkovú sumu debetného zostatku, ktorá predstavovala rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného bez toho, aby špecifikoval výšku a opodstatnenosť jednotlivých nárokov tvoriacich tento zostatok, neuviedol a dôkazmi nepreukázal, v čom majú konkrétne poplatky účtované zo strany žalobcu základ a oporu. Z textu žaloby nie je možné vyabstrahovať také rozhodujúce skutočnosti, teda také skutkové tvrdenia, z ktorých by bolo možné zistiť, z čoho bol žalovaný debetný zostatok na účte žalovaného tvorený. Všeobecné tvrdenia uvedené v žalobe (napr. o sadzbe úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu vyplývajúcej zo VOP) bez ich konkretizácie k žalobou uplatňovanému nároku (konkrétnej žalovanej sume) nenapĺňajú obsah povinnosti substancovať rozhodné skutkové tvrdenia, t.j. pravdivo a úplne opísať rozhodujúce okolnosti skutkového žalobného deja. Hoci boli k žalobe priložené mesačné výpisy z účtu žalovaného a prehľady obrátov na jeho účte (č.l. 44 - 166), predloženie týchto dôkazov nebolo v zmysle § 132 ods. 2 CSP spôsobilé nahradiť absentujúce opísanie rozhodujúcich skutočností. Povinnosťou žalobcu je v zmysle civilného sporového poriadku opísať, uviesť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Povinnosťou súdu je potom overiť, avšak nie pátrať, či tvrdené skutočnosti majú oporu v označených a predložených dôkazoch. Súd totiž nie je oprávnený a ani povinný z priložených dôkazov sám od seba získavať informácie, ktoré by potenciálne mohli napomôcť potvrdeniu nároku uplatneného žalobcom. Platí, že súd nie je povinný za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutočnosti z masy predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesnú nečinnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Dôkazy slúžia výlučne k tomu, aby verifikovali skutkové tvrdenia už predtým uvedené v podaniach. Povinnosťou súdu teda nie je hľadať vo výpisoch z účtu medzi položkami transakcií sumy, ktoré žalovaný ako dlžník čerpal (resp. prekročil) a rovnako nie je povinnosťou súdu medzi položkami hľadať sumy, ktoré žalovaný vrátil a z ktorých súm a za aké obdobie si žalobca účtoval úrok a za aké úkony poplatky. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo možné ustáliť, kedy, akú sumu, aký úverový rámec žalobca reálne poskytol žalovanému a akú sumu žalovaný vrátil žalobcovi.

20.4. Nedodržanie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti, síce nie je procesne sankcionované, avšak môže sa nepriaznivo prejavíť v rozhodovaní o veci samej, a to negatívnym, zamietavým rozhodnutím veci samej. Nedostatočné zdôvodnenie opodstatnenosti žalovaného nároku a jeho nepreukázanie teda nebráni pokračovaniu v konaní na základe takejto žaloby, nakoľko nejde o procesnú vadu žaloby, no od splnenia týchto procesných povinností závisí úspech žaloby samotnej. Pokiaľ žalobca uviedol vo svojom návrhu skutkové tvrdenia, z ktorých je zrejmé, že sa domáha zaplatenia nepovoleného prečerpania (t.j. debetného zostatku) na bežnom účte vedenom pre žalovaného, súd prvej inštancie mohol rozhodovať vo veci samej, pretože predmet sporu vymedzený bol, avšak skutočnosť, že žaloba neobsahovala skutkové tvrdenia, ktoré by už odôvodňovali výšku žalovaného debetného zostatku na účte žalovaného, teda neobsahovala skutkové tvrdenia vo vzťahu k tomu, čo tvorilo kreditné a najmä debetné operácie, rozdielom ktorých bol vypočítaný, spôsobilo, že žalobca podal podanie, ktoré síce malo náležitosti žaloby, avšak nemalo obsahové tvrdenia dostatočné na to, aby mohol v spore uspieť.

20.5. Pokiaľ ide o rozhodnutia súdov uvedené žalobcom v tejto časti odvolania, odvolací súd po oboznámení sa s týmito rozhodnutiami dospel k názoru, že tieto nemožno na napadnuté rozhodnutie aplikovať, nakoľko posúdenie skutkových tvrdení ako aj samotná skutková situácia je odlišná od charakteru preukázaných skutkových tvrdení a množstva dôkazov. A v konečnom dôsledku ide o kategóriu rozhodnutí súdov, ktorými nie je odvolací súd viazaný.

20.6. S ohľadom na vyššie uvedené, rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia alebo, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

21. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 9. tohto rozhodnutia, že súd prvej inštancie vo vzťahu k VOP a Výveske úrokových sadziieb vyhodnotil, že ide o neprehľadný a zložitý dokument čo má za následok neprijateľnú zmluvnú podmienku a tak žalobca nemá nárok na úrok 28 %, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

21.1. Pravdou je, že v čase uzatvorenia Dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 11.05.2010, v zmysle ktorého žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania 996,- Eur s variabilnou úrokovou sadzbou 15,50 % p.a. so sankčným úrokom 19 % p.a., na základe Interného predpisu tak, ako je uvedené v čl. I. tohto Dodatku (č.l. 6), bol účinný zákon č. 258/2001 Z.z..

21.2. Podľa § 3 ods. 5 vety prvej zákona č. 258/2001 Z.z., pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára.

21.3. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

21.4. Podľa § 4 ods. 3 vety druhej zákona č. 258/2001 Z.z., ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21.5. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Dodatku dňa 11.05.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21.6. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Dodatku dňa 11.05.2010, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21.7. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Dodatku dňa 11.05.2010, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21.8. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Dodatku dňa 11.05.2010, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľovi oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

21.9. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Dodatku dňa 11.05.2010, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21.10. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok najmä tým, že informácie o poskytovaní úveru svojim zamestnancom na základe Interného predpisu, tak ako je uvedené v čl. I. Dodatku zo dňa 11.05.2010, že týmito pred uzavretím Dodatku bol žalovaný písomne oboznámený. A keďže súčasťou Interného predpisu mali byť podmienky o poskytovaní úveru (uvedené v zákone č. 258/2001 Z.z., odsek 21.3. tohto rozhodnutia, čo v konaní preukázané nebolo), súd prvej inštancie správne konštatoval (za špecifikácie chýbajúcich zákonných náležitostí), že Zmluvu o bežnom účte v spojení s jej Dodatkom zo dňa 11.05.2010 posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov.

22. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), ktorý žalobca k reálnym skutkovým tvrdeniam nepremietol, odvolací súd tak vo všeobecnej právnej rovine oprel tento odvolací dôvod o právnu teóriu, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Termín „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999, sp.zn. 1 Cdo 6/2014, sp.zn. 3 Cdo 38/2015, sp.zn. 5 Cdo 201/2011, sp.zn. 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne, jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu tak možno rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci žalobca nenamietal vadný postup súdu, a odvolacím súdom nebola zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Tak ako už odvolací súd vyššie uviedol, súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

23. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil

svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

24. Krajský súd v Bratislave na základe uvedeného uzatvára, že odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal aj v odvolacom konaní úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods.2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)